

PRENUMERATA.

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: w Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
za odosłaniem do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświątecznych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY ÓSMY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Redakcja, Administracja i Eularnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administr. 141.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petytowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz.
Nadesłane: za jeden wiersz garbontowy rs. 1.
Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchman i Frendlera ul. Senatorska 26.

— W dniu jutrzejszym odprawione będą solenne wotywy w kościołach:

św. Jacka (po-dominikańskim), przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej, na intencję braci i siostr bractwa Różańca św., o godz. 7-ej zrana;

Opieki św. Józefa (panien wizytek), jako w pierwszą sobotę nowo rozpoczętego miesiąca, o godz. 9-ej zrana, z wystawieniem N. Sakramentu.

św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Marii Panny Częstochowskiej i ku Jej czci, o godz. 10-ej zrana—i

św. Anny (po-bernardyńskim) na intencję arcybractwa czci Niepokalanego Serca N. Marii Panny, o godz. 9-ej zrana, poczem, o godzinie 10-ej zrana, odprawiona będzie z powodu pierwszej soboty nowo rozpoczętego miesiąca msza św. żałobna, z odśpiewaniem psalmu *de profundis* za dusze zmarłych członków tegoż arcybractwa.

— Jutrzejszemi nieszporami rozpoczynają się następujące nabożeństwa odpustowe:

ku uczczeniu uroczystości Pocieszenia N. Marii Panny w kościołach: św. Anny (po-bernardyńskim), N. Marii Panny na Nowem Mieście, oraz św. Marcina (po augustjańskim), gdzie odbywać się będzie w ciągu całej oktawy;

ku czci św. Róży Limańskiej, w kościele św. Jacka (po-dominikańskim)—i na pamiątkę poświęcenia, w kościele archikatedralnym św. Jana.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Standard powraca jeszcze do zjazdu p. Crispiego z ks. Bismarkiem i poucza nas, że kanclerz niemiecki utwierdził włoskiego męża stanu w żywionej przezeń niechęci do podejmowania nowej wyprawy na wielką skalę do Afryki, celem pomszczenia klęski, poniesionej pod Saganeiti. Ks. Bismark wyłożył p. Crispiemu wiele punktów swojej polityki, z czego wynika, że Włochy, ze względu na interes własny zarówno, jak na interes obu państw sprzymierzonych, nie mogą przedsięwziąć w obecnej chwili wielkich wypraw zamorskich. Drobne zaś siły mu-

szą zgotować sobie tylko klęskę, a godności oręza włoskiego ujmę. Co do kwestji bułgarskiej zapewnił ks. Bismark p. Crispiemu, że nie będzie ona w obecnej fazie politycznej podniesioną. Że kanclerz niemiecki nie poskąpił p. Crispiemu zachęty, aby w należytem zrozumieniu potrzeb swojego państwa nie przestawał i nadal z równą, jak dotąd, gorliwością strzedz interesów włoskich na morzu Śródziemnym, o tem i mówić nie warto.

We Francji zgromadziły się niedawno rady jeneralne na sesję letnią, celem uchwalenia budżetu. Przy tej sposobności zwróciły one uwagę na potrzebę reformy ustawy wyborczej. Głosowanie na listy departamentalne okazało się dla sprawy republikańskiej szkodliwym. Pomnożyła się w ten sposób znacznie liczba deputowanych monarchicznych. Setki tysięcy wyborców republikańskich, którzy w epoce głosowania wedle powiatów (*arrondissement*) czuli się reprezentowanymi w izbie przez współwyznawców swej wiary politycznej, obecnie dzięki wprowadzonemu nieopatrznie przez Gambettę głosowaniu muszą znosić jarzmo przekonani, nieliczących z ich przekonaniami. Otóż dwadzieścia sześć rad departamentalnych, które posiadają większości republikańskie, oświadczyły się za powrotem do systemu wyborów powiatowych. Ani jedna z tych piętnastu rad, w których monarchiści posiadają większość, podobnej uchwały nie powzięła. Być może, iż reforma wyborcza zjednoczy znowu na chwilę przynajmniej rozpręgly obóz republikański, który łamie się na coraz więcej grup i frakcyj, a w gruncie rzeczy zmniejsza się liczebnie, jeżeli prawda, że owych 30-tu posłów, którzy pod przewodnictwem byłego ministra poczt i telegrafów, Graneta, stanowią dzisiaj frakcję Boulanger'a, uważać należy istotnie za odstępców od idei republikańskiej.

Tego nikt na serio we Francji nie wie. Boulanger — pomimo swej żołnierskiej nieporadności, jakiej obecnie składa częstokroć dowody, zwłaszcza w izbie — wyrabia się powoli na sprytnego pretendenta do władzy. Zrozumiał on, że tajemnicą powodzenia w takich, jak jego, sytuacjach jest dwulicowość. Nie wyrzekł on jeszcze ani jednego słowa wprost przeciw rzeczypospolitej, jakkolwiek

bezceści tych, którzy nazywają się dzisiaj patetycznie jej obrońcami przed zdradą; z drugiej strony wszelako wygrywa kampanie wyborcze z jawną pomocą bonapartystów, a nawet zjeżdża się w Paryż z ks. Hieronimem Napoleonem, jak zapisuje „kronika skandaliczna” organów republikańskich. Wedle *Petit National*, rzeczy zaszły już tak daleko, że Boulanger wraz z ks. Wiktorem Napoleonem przygotowują mają wspólną odezwę do wyborców, którą w zamkniętych kopertach rozeszłaby mem i wpływowym osobistościom w kraju. Czyżby istotnie Boulanger pragnął być Monkiem trzeciego cesarstwa?

Sultan zaniepokoił się szczerzej okupacją włoską Massawy, niż p. Goblet. Padyszachowi nie podobało się zwłaszcza powołanie się p. Crispiego w jego notach na artykuł 10-ty świeżo zawartej, a jeszcze nieratyfikowanej ostatecznej konwencji sueskiej. Artykuł ten wspomina o nietykalności praw zwierzchniczych sultana do jego posiadłości, leżących na wschodnich wybrzeżach morza Czerwonego; mowa tu była oczywiście o Arabji, na której wyjęciu z pod postanowień konwencji sueskiej W. Porcie specjalnie zależało. Sultanowi włosy podniosły się na głowie, gdy ujrzał, że w rzeczonym artykule nie ma wzmianki o zachodnich także wybrzeżach morza Czerwonego, innemi słowy, że po-brzeża te zdane są na łaskę i niełaskę każdego intruza z Europy, lubiącego wyciągać kasztany z ogniska. Sam fakt usprawiedliwiania przez p. Crispiego okupacji Massawy i Zuli brzmieniem tego artykułu przekonał dosadnie sultana, że konwencja w tym punkcie posiada rażącą lukę, którą co prędzej wypełnić należy.

Otóż podobno W. Porta oświadcza obecnie przedstawicielom Anglii i Francji, że sultan w takim tylko razie zatwierdzi ostateczną konwencję o zneutralizowaniu kanału sueskiego, jeżeli artykuł 10-ty we wskazany powyżej sposób zostanie uzupełniony. Czy jednak wypełnienie dostrzeżonej luki wycofa wojska włoskie z Massawy i Zuli, to rzecz więcej niż wątpliwa.

Br. Z.

Zola a Daudet.

(Dokończenie).

Dla niejednego ciekawym będzie pytanie: który z dwóch rozbieżnych autorów jest prawdziwszym? to jest który prawdziwiej odtwarza życie?

Dziś stało się modą, prawie manją, ubiegać się w sztuce przedewszystkiem i wyłącznie za tak zwaną prawdą.

Im w wyższym stopniu dzieło sztuki sprawia nam wrażenie rzeczywistości, tem doskonalszem je nazywamy.

I Zola i Daudet są realistami; i jeden przeto i drugi powinien nam—wedle często powtarzanego wyrażenia—malować życie takie, jakim jest, a nie takie, jakie wytworzyła fantazja romantyków.

Gdybyśmy stopień prawdziwości danego utworu mierzyli ilością dokonywanych przez pisarza spostrzeżeń, wypadłoby, że Daudet prawdziwszym jest od Zoli.

Gdybyśmy za miarę przyjęli bezwzględność opisu, to jest przedstawianie faktów w ich pierwotnej nagości, bez wszelkich poetycznych i konwenansowych upiększeń, okazałoby się, że Zola jest prawdziwszym od Daudeta.

Ale tu trzeba przedewszystkiem zastanowić się nad tem: czy w ogólności owa prawda, do której dążą dzisiejsi naturaliści, dla ludzkich przynajmniej zmysłów, istnieje? A następnie: czy środkami, jakimi rozporządza sztuka, możliwą jest ona do odtworzenia?

Nauka stwierdziła, że zmysły nasze, na których

wiarogodności materializm tak bardzo polega, są wierutnymi kłamcami. Oko widzi fałszywie barwę, oświetlenie, a nawet miejsce, w jakim się dany przedmiot znajduje. Oku naprzykład wydaje się, że pewna gwiazda błyszczy w punkcie *a*, ona zaś tymczasem od tego punktu o tysiące mil jest odległa. Tam, gdzie nie zgola nie spostrzegamy, roją się światy całe, a tam znowu, gdzie widzimy jasny błękit, panuje w rzeczywistości ciemność niezglębiona.

Powonienie nasze tak się ma do wężu naszego wyzła lub choćby pinezera, jak bęben dzikich do koncertowego fortepianu.

Zawodzą nas także: smak, słuch, dotyk...

Dodajmy do tego indywidualne różnice w przyjmowaniu wrażeń, sprawiające, że to, co dla jednego jest harmonją, innemu wydaje się dysonansem; że to, co jeden widzi różowem, dla innego jest szare; że to, co jednego śmieszy, innego gniewa lub zasmuca i t. d. i t. d.

Wobec tego i wobec tysiąca innych argumentów, które tu w pośpiechu pomijam, czyż bezwzględna prawda nie jest dla nas w ogóle, a dla sztuki w szczególności, niepochwytą marą, której sięganiu powinniśmy dać raz na zawsze za wygraną?

Jakże naprzykład malarz potrafiłby odtworzyć w samym tylko kolorze bezwzględnie prawdziwe drzewo?

Jestże to drzewo zielone, różowe, czarne, białe, brunatne?

Zielone jest w dzień letni, przy pełnym rozwoju liści; różowe, gdy nań padnie odbłask wschodzącego lub zachodzącego słońca; czarne w każdą noc bezksiężycową; białe, gdy je śnieg okryje; bruna-

tne, gdy jesienne przymrozki zwarzą jego liście, a wiatr nie zdąży ich jeszcze otrząsnąć...

Któż z tych barw wybrać do odtworzenia tego, coby nazwać się dało „istotą drzewa”?

Cóż więc dopiero mówić o odtwarzaniu człowieka, jego myśli i uczuć, popędów nieświadomych i świadomych czynów, o odtwarzaniu człowieka, który sam przez się jest całym światem zjawisk poplątanych, zagadkowych, ciemnych...

Powieściopisarz, któryby potrafił odmalować bezwzględnie prawdziwego człowieka, byłby mądrzejszym, niż cała mądrość ludzka...

Nie wymagamy tego niepodobieństwa ani od Daudet'a, ani od Zoli. Ten ostatni sam zresztą powiedział, że sztuka jest rzeczywistością, ogladaną przez temperament artysty. W okrestaniu tem, które trzeba tylko rozszerzyć i pogłębić, zamyka się wszystko. Nie szukajmy w dziełach żadnego artysty (a i filozofa także!) *absolutu*; gdy pokażą nam oni względnie prawdziwych ludzi i względnie prawdziwą naturę, niech nam to wystarcza w zupełności.

*

A jednak są ludzie, dla których *poeta* będzie zawsze synonimem *kłamcy*, pisarz zaś w rodzaju Zoli jedynym wyobraźcą prawdy.

Ludzi tych zadziwiewa oświadczeniem, iż w Zoli znajduje się bardzo dużo poety, i to poety w tem właśnie znaczeniu, jakie oni do tego słowa przywiązują.

Pomijam szczegół, mało zresztą u nas znany, że autor „Dziela” rozpoczął zawód literacki od pisania wierszy; wiersze bowiem bardzo często nie mają z poezją najmniejszego związku.

Ale skłonności do poetyzowania ujawnił potem i

Dwie wystawy.

(Dokończenie.)

Program drugiej wystawy muzealnej—przemysłowej jest wyjątkowo bogaty, może nawet zaobszerny i jakby obliczony na skąpe obślanie działów pojedynczych...

Sądźmy przecież, iż tak źle nie będzie!... Wprawdzie zastój handlowy uciska jeszcze nasz przemysł warsztatowy i fabryczny, wystawy jednak zajmują tu wyjątkowe stanowisko, i właśnie w takich chwilach ciężkich rozbudzają ruch zważszy, wywołują opyt i dla wytwórców zwykle kończy się z pożytkiem—zarówno handlowym, jak i moralnym: odtwierają chwilowe pole zbytu i dostarczają wzorów porównawczych.

Stara to prawda i usprawiedliwiona, o ile tylko wystawy dokładają starań, ażeby odpowiedzieć interesowi wytwórców w obu wskazanych kierunkach. Co do Muzeum zaś—nie ulega wątpliwości, iż zadaniu swemu sprostać potrafi.

*

Leż o to program wystawy, podzielonej na 5 grup, których treść przytaczamy:

Dział I-szy: *wyroby z drewna*, mianowicie stolarskie, rzeźbiarskie i tokarskie. Zaliczono tu: 1) meble salonowe, gabinetowe, buduarowe, biblioteczne, stołowe, garderobiane, sypialniane oraz fortepiany i pianina; 2) meble gięte; 3) wyroby budowlane, jak drzwi, oddzwia, szalunki, okiennice, posadzki; 4) galanterię drzewną; 5) naczynia gospodarskie i 6) wyroby koszykarskie, wózki dzieciinne, kołyski, etażerki, żardinierki.

Słowem, w dziale powyższym uwzględniono trzy odłamy przemysłu, należące w kraju rozwinięte, historycznie wyrobione i oddawna już na popisach publicznych nieokazywane. Spodziewać się więc należy, iż chętnie i licznie staną one do apelu, zaościąg sale gmachu muzealnego.

Dział II-gi obejmuje *wyroby z metali*, ukłasyfikowane w 11-tu grupach następujących: narzędzia i przyrządy fizyczne, używane do zwykłych potrzeb, jak barometry, areometry, termometry, oerometry, manometry; narzędzia dissekcyjne, jak mikrotomy; narzędzia chirurgiczne i opatrunkowe; wyroby nożownicze do użytku domowego i ogrodniczego; wyroby pieczętarskie i grawerskie; wyroby ślusarskie zwyczajne, jak różnego rodzaju okucia, zamki wewnętrzne, kłódki, zasuwki, wędzidła, strzemiona, obrączki; wyroby ślusarskie galanteryjne; wyroby z drutu, jak tkaniny różne, igły, szpilki, wędki, klatki; sprzęty domowe ze wszelkich metali i naczynia kuchenne, pralnice, polewaczki, samowary, czajniki, tace, kandelabry, lichtarze, lampy, żerandole, zegary; wyroby puszkarne: broń palna i sieczna; wreszcie modele maszyn, motorów i konstrukcyj budowlanych z metali.

O ile dział pierwszy da nam wyroby dobrze znane i wystawa pozwoli tylko przeprowadzić fachowcom porównania co do uczynionego w ostatnich la-

tach postępu, o tyle znova dział drugi pokaże rzeczy, które w kraju naszym przeważnie jeszcze wystaw nie oglądały. Do takich należą np. okazy trzech grup pierwszych tego działu. Będzie to więc część wystawy wysoce pouczająca i ciekawa, byle tylko producenci dopisali...

Dział III-ci: *wyroby ceramiczne*, a więc porcelana zwyczajna i ozdobna, gładka i malowana, wraz z okazami materiału surowego (kaolinu); fajansy zwyczajny i ozdobny; majoliki; terrakoty; okazy kafli ozdobnych, gżemsów i ozdób do pieców; naczynia kamienne i gliniane do użytku domowego; ampie i doniczki do roślin; cegła, dachówka i rury drenowe. Jak wyżej, ogółem 8 grup.

Trudno zaprzeczyć, iż każdy z wyszczególnionych dotąd działów sam przez się zdolny byłby zapełnić wystawę specjalną i to nie tylko za granicą, ale i u nas. Tem lepiej dla przyszłej wystawy w Muzeum, poczętej w tak nieprzyjaznych dla wytwórstwa stosunkach...

W dziale IV-ym program podaje *wyroby hutnicze*, podzielone na trzy grupy: okazy szkła zwyczajnego i kolorowanego w taflach wraz z materiałem surowym; okazy szkła lustrzanego i same lustra; naczynia szklane wszelkiego rodzaju, proste, szlifowane i rżnięte, białe i kolorowe.

I jeszcze nie koniec!...

Dla wyczerpania olbrzymiego programu, wystawa obejmuje jeszcze w dziale V-ym *zabawki dzieciinne*.

*

No, a teraz panowie przemysłowcy, szykujcie swoje wyroby, zgłaszajcie się do kancelarii po deklaracje i *viribus unitis* stwórzcie wystawę, na jaką was stać, a jaka zaszczytne złoży świadectwo waszym warszatom i waszej umiejętności!...

Przedtem tylko jeszcze wysłuchajcie warunków, w 12-tu paragrafach programu ujętych.

Wystawa otwarta będzie w gmachu Muzeum d. 1-go listopada i trwać będzie przez dwa miesiące, aż do d. 31-go grudnia.

Deklaracje składać można już dzisiaj; ostateczny dla nich termin upływa z dniem 20-ym października; przedmioty zaś zadeklarowane należy składać od d. 20-go do d. 30-go października.

Po zamknięciu wystawy, okazy powinny być zabrane przez właścicieli w ciągu dni 5-in.

Za miejsce wystawy placą Muzeum istotnie możliwie najniższą opłatę—w stosunku 1 rs. za łokieć kwadratowy.

Nagrody przyznawane będą w dyplomach zasługi, dyplomach uznania, medalach złotych, srebrnych i brązowych, listach pochwalnych.

Wystawcy otrzymają bilety wolnego wejścia, służba ich—znaki zewnętrzne.

O nagrody współubięć się mogą jedynie wyroby krajowe, zagraniczne zaś przyjmowane będą tylko po za konkursem.

*

Nie przesądzamy w tej chwili, jakie rezultaty wyda opisana powyżej wystawa przemysłowa; zdaje nam się jednak, iż dla jej powodzenia wiele zdziałaby mogli owi delegaci, których spotkaliśmy

w programie wystawy rolniczej, a których widzimy po raz pierwszy w organizacji wystaw muzealnych.

Zapewne, taka, jak Muzeum, instytucja nie może „agitować” na rzecz swoich przedsięwzięć; wytworzenie jednak kola fachowców, bezpośrednio w danym przedsięwzięciu zainteresowanych, w niemożności powadze zakładu nie uwłacza, a działanie jego silnie popiera.

Dlatego też wprowadzoną w r. b. nowość—organu delegatów wystawowych, uważamy za pomysł pod każdym względem szczęśliwy.

R...f.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— W ostatnim nrze „Zbiornik” znajdujemy przepisy w przedmiocie zatwierdzenia statutu Towarzystwa „Przewodnik” rusko-francuskich zakładów telegraficznych i statutu Towarzystwa zakładu gorzelniczo-drożdżowego B. Giwartowskiego w Moskwie.

— Z powodu zarazy na bydło, panującej w Prusach zachodnich i wschodnich, ministerjum dóbr państwa, jak donoszą *Nowosti*, wydało nadzorowi weterynaryjnemu polecenie, aby zastosowano ściśle środki zapobiegawcze przeciw zawleczeniu zarazy przez granicę.

— P. o. oberpoliemajstra w rozkazie dziennym do policji wykonawczej poleca komisarzom cyrkulowym, z powodu nastąpienia upałów, czuwać nad wypełnianiem wszystkich obowiązujących przepisów sanitarnych, a w szczególności baczyc, aby rynsztoki tak podwórzowe, jak i uliczne, były trzy razy przemylwane czystą, studzienną wodą i skrupulatnie dezynfekcjonowane. Zarazem polecono czuwać, aby dezynfekcja odbywała się wewnątrz ścieków, a nie na brzegach i jednocześnie na każdej ulicy. Nadto służba policyjna ma czuwać: 1) aby przy studniach, gdzie poją konie, dozorecy tych studzien zmywali okalającą a zanieczyszczoną przestrzeń; 2) aby stacje dorożkarskie były oczyszczane i dezynfekcjonowane przez stróżów sąsiednich posesyj; na placach miejskich czynność tę winni spełniać stróże magistratu i 3) aby na głównych stacjach kolei konnej, gdzie stoją konie zapasowe, jak również w punktach zmiany koni, bruk był dezynfekcjonowany kosztem kolei konnej. Dezynfekcja wszystkich wspomnianych miejsc ma się odbywać przynajmniej trzy razy dziennie. Niewypelniający niniejszego przepisu będą pociągnięci do odpowiedzialności sądowej.

— P. o. oberpoliemajstra zauważywszy, iż w skutek nieprawidłowego przepędzania bydła z Pragi komunikacja przez most i Zjazd staje się nietylko utrudnioną, lecz nawet dla przejeżdżających i przechodzących niebezpieczną, poleca komisarzom cyrkulów: praskiego, zamkowego i innych, do których się to odnosi, aby czuwali nad wykonaniem następujących przepisów: 1) Bydło przeznaczone do szlachtuzów na Solec i Rybaki, należy przepędzać przez ulicę Dobrą i Bugaj, a mianowicie: od d. 13-go

w prozie, wydając dwa zbiory nowel, wypełnionych prześlicznymi drobiazgami, opracowanymi po jubilersku (*Contes à Ninon i Nouveaux contes à Ninon*).

Sam on później, oddawszy się wyłącznie analizie kałuż życiowych, o klejnocikach owych wyrażał się z lekceważeniem, zostaną one jednak w literaturze nowelistycznej, razem z powiastkami Ouidy i dautetowemi *Lettres de mon moulin*.

Nie koniec na tem.

W powieściach większych, opanowany już gorączką doktrynerską Zola, kreśli od czasu do czasu obrazek, któremu brak tylko rymów, aby był—poematem.

W *Conquête de Plassans*—jeśli się nie mylę—znajduje się idylla, będąca powtórzeniem, co do litery niemal, ultra-sentymentalnych: „Pawła i Wirginji”.

W „Nanie”, oprócz sielankowych miłości Jerzego, wysoce poetycznym jest zakończenie powieści, w którym ohydny zgonowi ladaszniczy służy za tło tragiczne: przedwojenny ruch tłumów paryskich, podobny do wzbierania oceanu...

W *Pot-Bouille* stary Jossereand, safandula i pantofel, dochodzi jednak w swem bezgranicznym przywiązaniu do dzieci i poświęcaniu im całego siebie, do wyżyn poetycznego bohaterstwa. Jego nocna, wyczerpująca praca nad opaskami dla księgarza, przynosząca mu kilka franków zarobku w zamian za bezsenność, ból oczów i niezmiernie zmęczenie fizyczne—byle tylko przysporzyć coś domowi, dodać jedną wstążkę u sukni córek i t. p.—jest, w prostocie swojej, wzniósł.

W ostatniej wreszcie powieści (*le Rêve*) znajdują się rozdziały, pełne uroczystej harmonii przypominającej hymny Palestyny, a przynajmniej fugi Bacha; znajdują się też zachwyty religijne młodego,

niewinnego dziewczęcia, czyste i wzniósłe, jak *Fiorretti* Franciszka z Assyżu...

Posłuchajmy zresztą, co mówi o Zoli towarzysz jego, Maupassant.

„Zola jest rewolucjonistą. Ale rewolucjonista ten wychował się w poszanowaniu tego, co ma burzyć—nakształt księdza, zrzucającego duchowną sukienkę, nakształt Renana, którego świat przywykł uważać za wroga kościoła, a który w rzeczywistości powagę jego podtrzymuje i podnosi.

Napadając gwałtownie na romantyków, powieściopisarz nasz, mianowawszy się sam naturalistą, posługuje się jednak tą samą, co oni, metodą, w inny tylko sposób użytą, a polegającą na powiększaniu naturalnej skali wszystkiego.

Rozumuje on tak: Jedynym wzorem dla piszącego jest życie, gdyż po za granicami naszych zmysłów nie pojąć nie możemy. A zatem artysta, przekształcający życie, tworzy dzieła złe, gdyż oparte na fałszu.

Wyobraźnię najlepiej określił Horacy w wierszu (*Ars poetica*), zaczynającym się od słów: *Humano capiti cervicem pictor aequinam etc.*, co znaczy, że przy największym wysiłku wyobraźni dochodzimy jedynie do osadzenia głowy pięknej kobiety na tułowi koni, do pokrycia tego zwierzęcia pierzem ptasiem, i do zakończenia go rybim ogonem, to jest: do stworzenia potwora.

Wynika stąd, że wszystko, co nie jest ściśle prawdziwym, jest przekształcone, a więc potworne. Od tego twierdzenia krok już tylko jeden do wniosku, że wyobraźnia płodzi wyłącznie potwory.

Prawda, że oczy i umysł przywyknąć mogą do potworów, które w takim razie przestają już być

niemi, gdyż potworność ich pochodzi właśnie ze zdziwienia, jakie w nas budzą.

Otóż dla Zoli jedynie czysta prawda (?) może być rodzicielką dzieła sztuki. Nie należy więc zupełnie posługiwać się wyobraźnią; potrzeba tylko obserwować i zapisywać wiernie, co się widziało.

Tak Zola dowodzi.

Posłuchajmy teraz, jak postępuje.

„Zola — mówi w dalszym ciągu Maupassant — broniąc zawzięcie zasady bezwzględnej prawdy i bezpośredniego obserwowania, żyje w zamknięciu, odsunięty od świata, którego prawie wcale nie zna. Jakże więc sobie radzi? Mając dwie lub trzy własne notatki oraz pewną ilość objaśnień, ztąd i owdą pocierpniętych, tworzy z tego szuplego materiału ludzi i charaktery, buduje całe powieści.

W rezultacie: *posługuje się wyobraźnią*, usiłując nie zbacać z drogi, która mu się wydaje najlogiczniejszą i starając się być jaknajbliższym prawdy.

Ale, będąc dzieckiem romantyzmu, sam też posługuje się sposobami romantycznymi. Tkwi w nim bezwiedny pociąg do tworzenia poematów, wewnętrzna potrzeba powiększania i rozszerzania wszystkiego oraz tworzenia symboli z ludzi i rzeczy.

Sam on zresztą zna tę słabą stronę swego umysłu. Zwalcza ją nieustannie i nieustannie jest przez nią zwalczany. Zamiary jego i dzieła są w wiecznej ze sobą niezgodzie.

Mniejsza zresztą o teorię, skoro pozostają dzieła, a powieściopisarz ten stworzył książki, które, pomimo jego chęci i wbrew założeniu, posiadają (przypominam, że to mówi Maupassant) szerokość i podniosłość pieśni eposowych.

Są to poematy bez poetyczności umysłnej, bez

kwietnia do d. 13-go października tylko do godziny 9-ej rano, a w innych miesiącach roku do g. 10-ej rano; po południu w ciągu całego roku dozwala się przepędzać bydło tylko od godz. 4-ej do 6-ej. Nadto raz w tygodniu, we czwartek, dozwolone jest przepędzanie bydła bez ograniczenia czasu. 2) Przepędzać bydło przez most do szlachtuza za rogatkami powązkowskimi można w czwartki od rana do wieczora, w inne dni w godzinach powyżej wskazanych przez ulicę: Bugaj, Mostowa, Fréta, Zakroczyńska, Konwiktorska, Bonifraterska, Inflancka, Pokorna i Slepą; w godzinach zaś popołudniowych, między 4-tą a 6-tą, aby nie tamować komunikacji pogrzebowej, bydło ma być zwrócone z ul. Pokornej przez rogatki marymonckie około młyna parowego w Śladowcu. 3) Przepędzanie trzody chlewnej ma się odbywać również w porze powyżej wskazanej, oprócz dni piątkowych, w które od rana do wieczora trzoda może być do szlachtuza pędzona. Ogólny nadzór nad wypełnieniem niniejszego rozporządzenia, poruczony został p. o. pom. oberpolicmajstra, podpułkownikowi Andzaurowowi.

W rozkazie dziennym do policji wykonawczej zamieszczono, iż ministerja spraw wewnętrznych i wojny wyjaśniły, że oficerowie, pozostający w pasie armji dobrowolnie i mogący każdej chwili pójść do dymisji, nie będą przez urzędy rekrutacyjne zmuszani do poddawania się superrewizji.

Słyszeliśmy, iż z powodu zamierzonych na kolei wiedeńskiej oszczędności, wkrótce ma być zwołane nadzwyczajne zgromadzenie akcjonariuszów.

W dniu wczorajszym inspekcja rządowa objęła w posiadanie rampy do wyładowywania wojska, zbudowane na torze kolei wiedeńskiej.

W tygodniu ubiegłym wysłano z Warszawy w kierunku Odessy 1,600 wagonów węgla i 200 mialu węglowego; zwiększony ten transport pochodzi skutkiem wstrzymania robót w kopalniach dońskich.

Zaniedbana od wielu lat studnia na Tłomackim, zwana powszechnie „Grubą Kaśką”, doczekała się wreszcie odnowienia. Otrzymała ona dotąd blaszany z kopułą złoczoną, a obecnie przystąpiono do robót blacharskich. Również zmienione będą rynny drewniane i także pompy na żelazne.

Na placu Trzech krzyży przystąpiono do rozszerzenia chodników. Roboty rozpoczęto na przestroni od ulicy Brackiej do Mokotowskiej.

Zwracamy uwagę czytelników, iż od dwóch dni w dodatkach porannych pisma naszego drukujemy wykazy listów, przez warszawski urząd pocztowy niedoręczonych i niewysłanych skutkiem pomyłek ze strony adresantów.

Z teatru i muzyki.

Widowiska w teatrach Letnim i Nowym rozpoczynają się będą od niedzieli o godzinie wpół do 8-ej.

formuł wskazanych przez tradycję, bez uprzedzeń i upodobań; poematy, w których rzecz każda, bez względu na jej rodzaj i znaczenie, zajmuje równo stanowisko z innymi i odbija się wyolbrzymiona, ale nie sfalszowana, ponętna lub odpychająca, ładna lub szpetna w tem zwierciadle powiększającym, lecz zawsze wiernem i sprawiedliwym, które pisarz nosi w sobie.

Oryginalny to pogląd, a niepozbawiony słusności. Dla niejednego będzie on zgoda niespodzianym. Zola poeta! Zola romantyk! — ależ to brzmi, jak żart, jak ironja... Wszakże autor „Nany” wziął niejako za cel swej pisarskiej działalności wypędzić z życia poezję. Poezja to kłamstwo, twierdzi, a sztuka samej tylko prawdy szukać powinna...

Maupassant popiera sąd swój przykładami. „Wnętrze Paryża” nie jest poematem jarzyn, mięsów, ryb, owoców i wszelkiego jadła, odmalowanego z właściwą holenderskim mistrzom soczystością kolorystą?

„Mordownia”, to poemat wina, alkoholu, pijaństwa...

W „Nanie” widzimy poemat występku, przedstawionego w zarysach zolbrzymionych, nieskończenie potężniejszych od skali naturalnej.

Czyż nie jest wysoko poetycznym obraz następujący, jaki w książce swej Zola kreśli:

„Stała, wyniosła i pewna siebie, pośród nagromadzonych bezładnie bogactw swego pałacu, mając u stóp swych tłum mężczyzn, korzących się przed nią. Jak te potwory czasów zamierzchłych, których siedziba otoczona była kośćmi ludzi i zwierząt, wspierała ona stopy swe na czaszkach ludzkich. Otaczały ją katastrofy: obłęd umysłowy Vandevres’a, melancholja Foncarmon’a, zaprzepaszczonego kiedyś na morzach chińskich, ruina Steinera, przywiezionego do nędznej egzystencji ludzi nieciwych, spokojne ogłupienie Faloise’a, tragiczny upa-

* „Żydówka” Halevy’ego odśpiewana zostanie jutro w teatrze Letnim z gościnnym udziałem pp. Władysława Millera (kardynał) i Ignacego Warmutha (Eleazar).

* Teatr Nowy wystawi jutro po raz pierwszy krotoczwilę w czterech aktach Mosera p. t. „Dom przy ulicy Urwańskiej”.

W obsadzie figurują panie: Baumanowa, Borkowska, Czosnowska, Micińska i Rożniecka, tudzież pp. Berawski, Dyliński, Grubiński, Holtzman, Morozowicz, Rapacki (syn), Sikorski, Sliwiński i Turczynewicz.

* P. Warmuth da się usłyszeć w przyszłym tygodniu dwukrotnie na scenie teatru Letniego, mianowicie we wtorek w „Aidzie” i w sobotę w „Hugonotach”.

Repertuar operowy przyszłego tygodnia zapowie nadto na czwartek „Trubadura”, w którym odbędzie się drugi występ p. Bruszewskiego.

Artysta wykona partję Manrica.

* Jeżeli zapowiedziane na pojutrze w teatrze Iazienkowskim widowisko dojdzie za pozwoleniem pogody do skutku, w teatrze Letnim daną będzie w dniu tym komedia Sardou „Starzy kawalerowie”.

W przeciwnym razie afisz niedzielny teatru Letniego zapowie wytworną komedyjkę Musseta „Przez zazdrość” i balet „Flik Flok”.

— Ze sztuki.

* Po zamknięciu wystawy monachijskiej do salonu Krywulta nadejdzie nagrodzony obraz Helgwirta „Huss prowadzony na stos” oraz kilka wybitniejszych prac naszych malarzów.

* Juliusz Kossak wykończył dla magistratu krakowskiego obraz, przedstawiający bal, wydany w Sukienicach dla prezydenta ś. p. Zybkiewicza.

Pierwsza ta większych rozmiarów praca znanego akwarelisty przedstawia postacie sportretowane z natury, między innymi Deotymy, Adama hr. Krasieńskiego, Zybkiewicza i t. d., odznacza się zaś wszystkimi cechami talentu malarza.

— Konkurs.

Właściciel salonu sztuk pięknych, p. Aleksander Krywult, zamierza ogłosić konkurs na studia głów kobiecych.

Prace najlepsze będą nagrodzone sumami 200 i 150 rs., według uznania komitetu, złożonego ze znanych artystów i znawców.

P. Krywult wkrótce przybędzie do Warszawy, celem ogłoszenia szczegółów nowego konkursu.

— Dla techników.

Jak donoszą dzienniki petersburskie, tamtejsze Towarzystwo techniczne ogłasza prolongatę konkursu na konstrukcję lamp, przeznaczonych do ciężkich olejów naftowych.

Nagrody, wyznaczone przez ministerjum dóbr państwa, są dwie: 2,500 rs. i 1,000 rs.

Ostatni termin nadsyłania lamp upływa 1 go stycznia 1889-go r.; wysłać zaś należy pod adresem

dek Muffat’a i biały trup Jerzego, a przy nim ponura postać Filipa, tylko co wypuszczonego z więzienia. Wielkie dzieło zniszczenia i śmierci już było dokonane. Nędzna, drobna mucha, w odpadkach przedmieściowych wyległa i wynosząca z nich zarazek wielkiej zgubilny społecznej, zaszczerpiła jad trujący w tych wszystkich ludzi, zaledwie dotknąwszy się każdego. Było to potrzebne, było to sprawiedliwe. Pomściła swoich, pomściła nędzarzów, opuszczonych i wyklętych. I podczas gdy w aureoli, jaką triumf zapala, kobiecość jej wznosiła się upojona i pyszna, rzucając blask swój na czółgające się w prochu ofiary — podobna do słońca, wznośzącego się nad miejscem krwawej rzezi — ona sama zachowywała głęboki i nieświadomy swej potęgi spokój pięknego, wspaniałego bydlęcia, zdając się nie wiedzieć o rozmiarach swego dzieła i zachowując w głębi swej istoty pocziw bierność dobrej, przedmieściowej dziewczyny...”

*

Jeżeli Zola poeta bywa niekiedy, Daudet nim jest, a przynajmniej wydaje się zawsze.

Ale i w tym razie drągi, jakimi caodzą talenta obu realistów, mają kierunek wprost przeciwny.

Zola rozpoczyna od spokojnego rejestrowania faktów, przyczem zapewnia innych i siebie, że będzie jedynie bezbarwnym i bezkrytycznym fotografem rzeczywistości.

Udaje mu się to do pewnego punktu, a nawet, pod względem bezkrytyczności, do samego końca, zwolna jednak wewnętrzne popędy biorą górę nad dostrzyną, fotografja zabarwia się, styl zaczyna rozgrzewać się, wykwiecać, nabierać melodyjności i harmonji i autor, zaczawszy od raportu, kończy się na — hymnie.

Bacny spostrzegacz zauważy to nawet w najbrutalniejszej jego powieści, „Ziemni”, gdzie znajdują

Cesarskiego Towarzystwa technicznego w Petersburgu, ulica Pantalejowska nr. 2.

W konkursie uczestniczyć mogą zarówno krajowcy, jak cudzoziemcy.

Interesowani bliżej mogą szczegółowych wskazówek dowiedzieć się w naszej redakcji.

— Początek nauk.

W d. 7-ym p. m. wracają już do swoich zajęć alumni seminarjum.

Po przybyciu alumni nazajutrz wieczorem zasiadają na kilkodniowe rekolekcje.

Jednocześnie z alumni odprawia rekolekcje kks. profesorowie, oraz zarząd seminarjum.

Cele, w których zamieszkują wychowawcy, zostały podczas feryj odrestaurowane.

Wczoraj rozpoczęły się lekcje w szkole 3-klasowej miejskiej przy ulicy Złotej.

Ukończenie tej szkoły daje prawo wstępu do szkół kolejowych, felczerskich i t. p.

Do pierwszej i drugiej klasy zapisało się 80 uczniów, zaś do klasy 3-ej 40-tu.

Dziś nastąpiło otwarcie szkoły prywatnej p. Górskiego.

Zebrało się w szkole przeszło dwustu uczniów, którzy po godzinie 9-ej zrana w towarzystwie nauczycieli podążyli do kościoła po-karmelickiego na nabożeństwo.

Lekcje zaczną się w dniu jutrzejszym.

— A więc zostanie...

Przeniesienie umysłowo chorych ze szpitala św. Jana Bożego do Tworek zostało ostatecznie zdecydowane.

Niezależnie od zakładu w Tworkach, szpital przy ul. Bonifraterskiej zostanie z gruntu przerobiony dla pomieszczenia dwustu takich chorych, t. j. 100 kobiet i 100 mężczyzn.

Przy przeróbce uwzględnione zostaną wszelkie nowe ulepszenia, praktykowane za granicą w podobnych zakładach.

W skład komitetu, wyznaczonego do zaprojektowania przeróbki, weszli: kurator szpitala, rz. r. st. Styczkowski, naczelny lekarz dr. Rothe, ordynator dr. Albert Rosenthal i inżynier-budowniczy Dziekoński, jako członkowie.

— Regaty.

Towarzystwo wioślarskie przadza w nadchodzącą niedzielę, d. 2-go września, drugie tego lata regaty wiosłowe na Wiśle, t. zw. dodatkowe.

Na wyścigi te przybędą goście z Włocławka i Płocka.

Początek regat o godzinie 3-ej po południu.

Biegów wszystkich będzie sześć.

Osady zwycięskie otrzymywać mają znaczki honorowe srebrne, posiadacze zaś trzech odznak — złote.

Na brzegu przed przystanią będzie przygrywała orkiestra wojskowa.

się rozdziały (obraz siewów jesiennych, żniw itp.) przypominające, jeśli nie klasyczne bukoliki i georgiki, to przynajmniej pseudo-klasyczne poematy w rodzaju Książka „O ziemianstwie”.

Daudet przystępuje odrazu do rzucania kwiatów. Przybiera w nie dekorację swej powieści, przybiera bohaterki i bohaterów, przybiera wreszcie styl, który jest jednym z najpiękniejszych i najmelodijniejszych, jakim kiedykolwiek pisano.

Ale zwolna z pod tej ulewy kwiatów zaczyna wyglądać wykwinny i subtelsy, a następnie coraz grubszy materializm, tak, że od wielu scen w jego powieściach (jak np. od sceny miłosnej między wdową a przyszłym jej małżonkiem, odgrywanej się w grobowcu pierwszego męża), gdyby odmalowane były pędzlem mniej wytwornym, odwróciłby się każdy ze wstrętem...

Bo Daudet, mimo pozory zdające się wskazywać co innego, jest większym niż Zola materialistą.

Pisarz ten, znający i szanujący prawa etyki społecznej, żadnej ze swych książek nie nuda z jejownością złej tendencji; jednakże ostateczny wpływ jego powieści, bardziej może z epizodów, niż z całości płynący, nie zawsze może się nazwać dodatnim.

Wrodzony Daudet’owi optymizm i jakaś chrześcijańska skłonność do rozgrzeszania sprawiają, że nigdy złe nie jest u niego napiętnowane z potrzebną siłą. Wyrodna matka np. w „Jack’u” otoczona została przezeń tyloma okolicznościami łagodzącymi, że czytelnik w końcu bardziej lituje się nad nią, niż ją potępia. A jednak zasłużyła ona na potępienie surowe...

Zresztą i rodzaj poetyczności w obu pisarzach jest inny.

Daudet jest lirykiem; Zola — epikiem.

Ale liryzm w jednym, a epiczność w drugim spoczywają dopiero *in embryone*.

Wiktor Gomulicki.

Po skończeniu regat dana będzie w zimowym lokalu wieczera składkowa.

Bilety nabywać można po 3 rs.

Czy niezadrogo?!

= Roboty regulacyjne.

Pod Warszawą prowadzone są bez przerwy roboty faszynowe w celu uregulowania brzegów Wisły, mianowicie na przestrzeni od Solca ku Oborom z obu stron rzeki.

Uregulowano już część łąk kamionkowskich, brzegi Saskiej Kępy z jednej strony, z drugiej zaś przestrzeń od ul. Czerniakowskiej ku wałowi mozydłowskiemu.

Roboty prowadzi inżynierowie komunikacji pod kierunkiem inż. Kwicińskiego.

Do ich użytku oddano specjalnie wydzierżawiony parostatek „Inżynier”.

Niski stan wody od dwóch dni ułatwia prowadzenie robót.

Z ogólnej sumy 800,000 rs., wyznaczonej na uregulowanie wspomianej części Wisły, wydatkowano już pół miliona rubli.

= Żegluga.

Przez noc ubiegłą spadek wody na Wiśle wynosił cali 4, dziś rano bowiem wodowskaz na filarze mostu wskazywał stóp 2 cali 11.

Dalsze opadanie trwa ciągle, odsłaniając odsepy piaskowe na dużych przestrzeniach.

Ruch też na Wiśle niewielki.

W ciągu kilku dni ostatnich z dołu rzeki berlinki nie przybyły; tratwy płyną także w niewielkiej ilości, przeważnie z Galicji.

Statki parowe pasażerskie, przybývające zwykle z Płocka i Włocławka między godz. 5—8 wieczorem, spóźniały się znacznie.

Wczoraj pierwszy parowiec „Maurycy” przybył po 8 ej, a ostatni z Włocławka idący „Kurjer” już po 10-ej wieczorem.

Tak znaczne opóźnienie spowodowały manewra, odbywające się w okolicach twierdzy nowogeorgiewskiej, z powodu których rzucono nawet most pontonowy na Wiśle pomiędzy Nowogeorgiewskiem a Urań.

Przez most bez przerwy przechodziły wojska, skutkiem czego nie mógł on być rozsuniętym dla parostatków.

Gabar parowy „Konstanty” stanął w Warszawie dopiero dziś rano z ładunkiem owoców w beczkach.

Statek parowy „Płock” przybył z Gdańska, holując za sobą gabar z pełnym ładunkiem.

= Kto zapłaci?

Wspominaliśmy już, że z powodu szkód, zrządzonych przez ostatnią burzę w posesji nr. 153 przy ul. Marszałkowskiej, właścicielka domu pani W. i właściciel apteki p. Z., mają zamiar wystąpić na drogę sądową.

Obecnie dowiadujemy się, iż oboje poszkodowani wniosli podanie na ręce prezydenta miasta, w którym dowodzą, że szkody powstały z winy inżynierji, prowadzącej roboty kanalizacyjne.

Burze bywały i dawniej, nigdy jednak nie zalewały piwnic, obecnie zaś całą ulicę Marszałkowską zasypano ziemią, nie bacząc na to, że Królewska i Marszałkowska, jako położone niżej, przyjmują wody z Żelaznej, Grzybowskiej i Twardej.

Zapobiedz złemu inżynierja powinna była i mogła bardzo łatwo przez urządzenie dodatkowych odpływów, które wykopano dopiero później.

Wobec tego zarząd kanalizacji, resp. magistrat, winien odpowiadać za szkody, spowodowane burzą.

P. Z. oblicza swoje straty na 8,974 rs. 44 kop., pani W. na 11,500 rs.

= Ożywienie.

W kasach pożyczkowo-rzemieślniczych w ostatnich czasach zapanował ruch niezwykły.

Jest to dowód kończącego się sezonu, a więc i koniec zmniejszonych... obrotów.

= Nanowo.

Nieczynna od dawnego czasu fabryka fajansu w Nowym-Dworze ma być nanowo puszczona w ruch.

W tych dniach podpisany właśnie został u jednego z rejentów tutejszych akt dzierżawy fabryki na lat dwanaście.

Dzierżawca był poprzednio współwłaścicielem takiej samej fabryki w Włocławku.

= Rozszerzenie stacji.

W ciągu ostatnich kilku dni na stacji Koluski dopełniano pomiarów, mających na celu rozszerzenie stacji towarowej.

Nowe budowle, z przeznaczeniem na składy towarów, będą jeszcze na jesieni r. b. wzniesione.

= Także bilety!...

Syngalezi osobom, co się do nich zbliżają, ofiarują swoje karty.

Są to kawałki kory, na których z jednej strony

wypisane jest nazwisko w języku narodowym, na drugiej przyłożona pieczęć.

Kilka pań i dzieci pozwoliło sobie stempel taki przyłożyć na rękę.

Ma to być dowód przyjaźni na Ceylonie, któremu syngalezi nader są radzi.

= Brak powietrza!

Prenumeratorem nasi, zamieszkali przy ul. Królewskiej, żalą się na tumany kurzu, utrudniające oddech nie tylko przy przejściu przez ulicę, ale nawet w mieszkaniach.

Zawdzięczać to należy kupom piasku i mułu, pozostałego po budowie kanału.

Na pierwszorzędnej ulicy znajdować się one chyba nie powinny...

= Ocalony.

Na parostatku „Jobey”, wiozącym emigrantów do Ameryki, znajdowało się dwóch żydów polskich. Jeden z nich, Mojżesz Targał z Grójca, ocalał.

= Nowe próby.

Aferzyści zagraniczni muszą uważać Warszawę za miasto łatwego wyzysku, kiedy od czasu do czasu, pomimo wyraźnego zakazu prawa, starają się o założenie kantoru stręczeń małżeństw.

Obecnie z usilnemi w tym względzie staraniami wystąpiła pani Otylja Reusser, słynna swatka berlińska, posiadająca w stolicy Niemiec ogromny kantor, a nawet dziennik, poświęcony sprawom matrymonjalnym, noszący tytuł „Generalanzeiger”.

Pani Reusser deklaruje się, w razie uzyskania koncesji na agenturę warszawską, płacić miastu 6,000 rs., a instytucjom dobroczynnym 3,000 rs.

Naturalnie, iż tyle ponętna oferta wobec zakazu prawa nie będzie przyjęta.

= Przestroga dla inkasentów.

Jeden z inkasentów pewnej instytucji, p. I., prosi nas o zamieszczenie następującego faktu ku przestrodze innych inkasentów, jeżeli ci mają do czynienia z indywiduami wątpliwej lub nieznanej opinji.

Wspomniany p. I. przybył do właściciela sklepu firmy A. na ulicy Królewskiej, celem zainkasowania należności według kwitu wierzyciela.

Ten ostatni zażądał kwitu, który został doręczony.

— A pieniądze?—pyta oczekujący dość długo inkasent.

— Już je panu musiałem zapłacić, gdyż kwit mam w ręku—brzmiała cyniczna odpowiedź A.

Przed wezwaniem urzędnikiem policyjnym k upiec tak samo się tłumaczył, a inkasent, działający w dobrej wierzy, nie miał, niestety, świadków.

= Kleptomanka.

W dniu wczorajszym w sklepie towarów łokciowych Alde-mana na Nalewkach spostrzeżono brak koronek, wartości około rs. 500.

Koronki te były poprzednio pokazywane jednej z dam wykwintnie ubranej, która zrobiła znaczny sprawunek.

Poszkodowany kupiec, przypisując winę skradzenia koronek subiektywi, L. M., wypowiedział mu miejsce, a nadto pociągnął go do odpowiedzialności, żądając zwrotu poniesionej straty.

Tymczasem dziś rano przez posłańca koronki zwrocono.

Mąż owej damy w liście do kupca przeprasza za swą żonę, która cierpi manję chorobliwej kradzieży.

Naturalnie, iż subjekt został przywrócony do swych obowiązków.

= Kradzieże.

Przy ul. Złotej pod nrem 32-ym, z otworzonego wytrychem mieszkanka szwaczki, Anieli Chądzyńskiej, skradziono klejnoty, wartości rs. 144. — Na przedłużeniu ul. Miodowej, Piotrowi Wejsowi, zamieszkałemu na Krakowskim Przedmiesciu pod nrem 40-ym, wyciągnięto z kieszeni zegarek złoty z łańcuszkiem nikielowym za rs. 100. — Przy ul. Targowej pod nrem 155-ym, z mieszkania pakmajstra kolei terepolskiej, Aleksandra Goszczyńskiego, z wyłamaniem zamku u drzwi skradziono portmonetkę metalową, w której było rs. 50 gotówką, brelok złoty, obrączkę srebna i zegarek srebrny; kto popełnił kradzież niewiadomo, lecz poszlakowanym jest zatrzymany w dwie godziny później w sieni tegoż domu jakiś człowiek, nigdzie niezameldowany. — Przy ul. Franciszkańskiej pod nrem 12-ym, z mieszkania Szmula Sztajnlufa, skradziono dwa zegarki, różne klejnoty i trzy monety srebrne, razem na sumę paruset rubli; poszkodowany posadza sługę swą, która pod pozorem choroby opuściła nagłe służbę i wyjechała do Piaseczna.

= Oszustwo.

Ofiarą nowego rodzaju oszustwa padł p. K. Drener, właściciel sklepu galanterji nego.

Złudzony obietnicami niejakiego F., Drener ofiarował mu 30 rs. tytułem zaliczki na towary.

Gdy następnie D. udał się pod adres wskazany, aby tam towary odebrać, przekonał się, iż żaden F. pod wskazanym numerem nie mieszka.

Podobno nie pierwsza to ofiara szajki sprytnych łotrów.

= Spłoszeni.

Nocy dzisiejszej, do mieszkania państwa Rutkowskich na Wolskiej, dostali się złodzieje.

Zdołali oni spakować mnóstwo rzeczy, gdy nagle papuga ostrym wrzaskiem oświadczyła uspijonych mieszkańców.

Złodzieje nie nie zdążyli zabrać, ratowali się ucieczką przez balkon, a nawet zostawili drabinę i rozmaite utensylja, w postaci dłuta, wytrychów, drągów itp.

= Z ulicy.

Dziś około godziny 8-ej zrana, p. Jan Wiszniewski, jadąc

na bielek przez aleje Jerozolimskie, przy raptownem wymijaniu fury, przewrócił się wraz ze swym stalowym rumakiem.

Następstwem tego upadku było złamanie nogi i ciężki szwank w boku.

Na Bednarskiej Karolina Dymowska, wysiadając z dorozki, potknęła się o stopień i upadła.

Podniesiono ją ze zwichniętą ręką i ciężką raną na głowie.

W dniu wczorajszym Sruł Szermon, wyjeżdżając z bramy domu pod nrem 21-ym na Franciszkańskiej, przejechał Złotą Bernhajmową.

Biedna kobieta uległa złamaniu lewej nogi i poniosła bolesne obrażenia na całym ciele.

= Zamach samobójczy.

Nocy dzisiejszej Wiktor Redych, b. subjekt handlowy, zdradzający od pewnego czasu anormalny stan umysłu, otrut się kwasem siarczanym.

Pomimo przyjęcia znacznej ilości kwasu, dzięki energicznej pomocy lekarskiej, Redycha zdołano uratować.

Musiano nad nim rozciągnąć baczny nadzór, oświadczył bowiem, że w inny sposób będzie próbował odebrać sobie życie.

= Zapalenie osi.

W dniu wczorajszym bydgoski pociąg kurjerski, wychodzący o godzinie 3-ej minut 15 z Warszawy, zatrzymany został w Radziłowie, z powodu zapalenia się osi jednego z wagonów.

Wypadek ten nie pociągnął za sobą żadnych innych następstw, oprócz znacznego opóźnienia, a pasażerowie przybyli do Aleksandrowa po załatwieniu formalności paszportowych, zaledwie zdążyli na pociąg, udający się do Torunia.

= Pożary.

Nocy dzisiejszej pod nrem 761-ym na Wileńskiej, służąca Wiktorja Falkowska, znajdując się w piwnicy, przewróciła świecę, której płomień zapalił nagromadzoną w znacznej ilości watę.

Na Pradze pod nrem 149 ym, z rzuconego nieostrożnie niedopałka papierosa, wszczął się na poddaszu pożar.

W obu wypadkach domownicy ognie stłumili.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Jutro, o godz. 12-ej w południe, winny się zgłosić do kancelarji Muzeum te osoby, które pragną korzystać z rysunkowych przy Muzeum. Późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględniane.

— Od jutra odbywać się będą w Towarzystwie muzycznym pod kierunkiem dyrektora w niedzielalki i czwartki próby chórowe, we wtorki zaś i soboty próby orkiestrowe.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donosi nasz korespondent pod dnieniem 30-ym b. m.: Z Zakopanego otrzymano tu dziś telegraficzną wiadomość, iż dyrektor policji krakowskiej, radca dworu Englisch, bawiący na urlopie, wskutek nieśczęśliwego wypadku w powrocie z Obidowej, stracił oko. Bliższych szczegółów wypadku na razie nie zamunikowano.

× Z Poznania. Na kandydatów do sejmu pruskiego postawiono na powiat odolanowski pp. Wincentego Niemojewskiego z Jedlca, Józefa Grabskiego ze Skotnik i ks. licenc. Radziejewskiego z Antonina; na powiat wąbrzeski p. Kossowskiego i ks. kanonika Neubauera; na powiat chełmiński p. Kazimierza Ślaskiego z Orłowa i ks. kanonika Neubauera z Peplina.

× Niebezpieczeństwo dla baletu. W Saxloir wyszło rozporządzenie, wzbraniające dawania pantomim z tańcami po cyrkach. Przyczyną tego jest, aby sportsmeni, nasyceni baletem na arenie, od produkcji teatralnych nie stronili. Zarząd teatrów drezdeńskich ma nadzieję w ten sposób wzmocnić frekwencję na balety, które mało ściągają publiki, szukającej wrażeń po cyrkach.

× 160 lat więzienia. Sąd karny w Dortmundzie, za 160 czynów przeciw obyczajowości, skazał kogoś pojedyńczymi wyrokami na tyle lat więzienia. Pod sądny już został pozbawiony wolności i odsiaduje rok pierwszy. Orzeczenie co do zlania kar dotąd nie nastąpiło.

× Za noszenie męskiego ubrania sąd w Raciborzu skazał Annę Piehaczek na miesiąc więzienia...

Nekrologja.

† S. p. Zofja Wallmann, córka Ignacego i Elżbiety z Jaszewskich, uczennica 2-go gimnazjum, przeżywszy lat 14, opatrzona św. sakramentami, zmarła w dniu 30-ym sierpnia 1888 r. Pozostali w ciężkim smutku rodzice, brat i siostry zapraszają krewnych, przyjaciół i koleżanki zmarłej na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w kościele św. Aleksandra w dniu 1-ym września r. b., to jest w sobotę, o godzinie 11-ej zrana, a następnie na wyprowadzenie zwłok zaraz po nabożeństwie, na cmentarz powązkowski.

† S. p. Karol Boyen, obywatel, opatrzony św. sakramentami, dnia 30-go sierpnia 1888 r. przeniósł się do wieczności, przeżywszy lat 52. Pozostałe rodzinie zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na pogrzeb odbyć się mający w sobotę, to jest dnia 1-go września, z kaplicy przy ulicy Mylniej, godzinie 5-ej po południu.

† Dnia 1 września, tj. w sobotę, jako w wigilję imienin s. p. Stefana z Dąbrowskich Nowickiej, o godzinie 11-ej zrana, w kościele św. Józefa (po-karmelickim) na Krakowskim Przedmiesciu, odprawiona zostanie msza święta, na którą pozostali mąż wraz z córką zaprasza.

† W d. 1 września, to jest w sobotę, o godzinie 10-ej rano, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele powązkowym.

skim, za duszę s. p. Józefa Savary, jako w trzecią, smutną rocznicę śmierci, na które pozostała żona z córką zaprasza krewnych, przyjaciół i życzliwych. —2524—

† W sobotę, to jest dnia 1-go września, o godzinie 11-ej zrana, odprawiona będzie msza święta za duszę s. p. Marii Łapczyńskiej, w kościele św. Krzyża, na którą zaprasza się życzliwych znajomych. —2523—

Z DIENNIKÓW RUSSKICH.

Russkij Kurjer narzeka na trwający dotychczas w całej sile napływ kapitałów zagranicznych do Rosji, a narzeka — zdaniem *St.-Petersb. wiedz.* — słusznie. Gazeta pisze:

„Wyjawszy okrąg moskiewski i środkowy pas Rosji, wszystkie zresztą lepsze przedsiębiorstwa znajdują się w rękach cudzoziemców i szybko rosną. W ostatnich czasach, po wybudowaniu kolei ekaterynieńskiej, powstały w bliskości Ekaterynosławia zakłady żelazne Kokeril-Rau, pod firmą „Towarzystwa warszawskiego”, z Warszawy jednakże mają one tyle wspólnego, że pan Rau mieszka w Warszawie, akcjonariusze zaś są cudzoziemcami. Russki przedsiębiorca, pan Wołodzin, spróbował szczęścia, tworząc w Nikołajewie zakład budowy statków i otrzymał nawet zamówienie od rządu na budowę parowca; alisci już ogłasza pan W. w gazetach, że chce sprzedać swą fabrykę — oczywiście nie po to, aby spocząć na laurach, lecz by nie zrujnować się ostatecznie. Drugi fakt analogiczny, to sprzedaż przez p. Pałaszowskiego Rotschildowi fabryki nafaianej w Batum. Sprzedaż była spowodowana drożyzną pieniędzy, niezbędnych do prowadzenia interesu. Rotschild atoli, mając własną gotówkę, osiągnie z przedsiębiorstwa duże dochody. Niedawno gazety cieszyły się z przybycia do Japonii parowca „Monarch” z ładunkiem nafty russkiej. Nafta z Batum była niezaprzeczenie russką, ale Rosja nie na niej nie zarobi, transport bowiem jest własnością Rotschilda. W tem samym prawie położeniu znajduje się Towarzystwo braci Nobel, założone za kapitały zagraniczne.”

Równie ponuro przedstawia się *Russkiemu kurjerowi* i stosunek własności ziemskiej pod tym względem.

„Olbrzymie dobra nieświeskie — pisze gazeta — należą do jenerała pruskiego, ks. Radziwiłła; majątki księcia Wittgensteina przechodzą w ręce namiestnika Alzacji, ks. Hohenlohe; kijowskie i podolskie dobra nieboszczyka hr. Branickiego, darowane jego dziadowi przez cesarza, przysięgają Katarzynę II-gą, niebawem przejdą do rodziny pruskich Radziwiłłów, albowiem za jednego z nich wyszła córka hrabiego, innych zaś sukcesorów nie ma. Tamże ogromne majątki należą do hr. Potockiego, hr. Fitzuma i niezliczonych innych austriaków, którzy nie tylko, że nie mieszkają tu, lecz nigdy nie zaglądają nawet do swoich dóbr. Według danych, jakie posiadamy, w samej Polsce przeszło 2 miliony akrów ziemi, tj. dziesiąta część całej przestrzeni, należy do cudzoziemców, którzy dzielą się na następujące kategorie: 1,164 większych właścicieli, 30,737 drobnych posiadaczy i farmerów, 590 przemysłowców i fabrykantów, razem 32,491. Według narodowości (właściwie przynależności państwowej) liczba ta mieści: 29,370 prusaków, 3,044 austriaków, 77 poddanych innych państw.”

Do powyższego dodają *St.-Petersb. wiadomości* następującą uwagę:

„Informacje *Russk. kurjera* odnoszą się do czasu, poprzedzającego prawo marcowe o cudzoziemcach, po którym cokolwiek już zrobione zostało; w ogólności jednakże mało jest pocieszającego w tym przedmiocie.”

Z ostatniej poczty.

Wiedeń 29-go sierpnia. — Cesarzowa Elżbieta udaje się na wyspy Azorskie.

Berlin 29-go sierpnia. — *Nationalzeitung* potwierdza informacje *Boersenzeitung*, jakoby cesarz Wilhelm potępił ruch antysemitki w Niemczech, utrzymując, że Niemcy mają teraz poważniejsze troski, które wymagają zgody wszystkich patriotów.

Berlin 29-go sierpnia. — Dzienniki niezawisłe stwierdzają, że przez zamianowanie prezydentem naczelnym prowincji brandenburskiej, stanowisko polityczne Bennigsen nie tylko nie podniosło się, lecz postradało urok niezawisłości parlamentarnej. Bennigsen, liczący obecnie lat 64, będzie urzędnikiem zależnym od ministra spraw wewnętrznych, Heerfurtha (którego miał zastąpić).

Poznań 30-go sierpnia. — Dobra Rudy w powiecie wrzesińskim nabył na subaście p. Bolesław Grabowski z Szamotuł za 150,000 marek.

Paryż 29-go sierpnia. — *Figaro* utrzymuje, jakoby ks. Bismark wystosował jeszcze przed przybyciem Crispiego do Friedrichsruhe notę do p. Gobleta, w której oświadcza, iż zgodnie z wymianą zdań, dokonaną w Peterhofie, będzie półurzędowo pośredniczył pomiędzy Włochami i Francją, jakkolwiek urzędownie popierać musi poglądy gabinetu wło-

skiego. Książę Bismark miał również pozyskać p. Crispiego dla ułożonego wspólnie z Rosją planu rozwiązania kwestji bułgarskiej.

Paryż 29-go sierpnia. — Na bankiecie towarzystwa rolniczego w Gerardmer wygłosił Juliusz Ferry gorącą mowę przeciw Boulangerowi, ostrzegając, aby nie dawano się ludzi ani przestraszać ludźmi, popieranym przez fundusze, których nikt nie zna początku. Jeżeli rząd dzisiejszy zgrzeszył czem, to tylko brakiem siły i pobłażliwością dla awantury, która świeżo odniosła zwycięstwo w trzech departamentach. Gdyby ta awantura zbliżyła się i do zdrowej ludności Wogeów, żądając u niej poparcia, wtedy — rzekł mówca — z właściwą wam energją zerwiecie jej maskę z twarzy, mówiąc: „Imię wasze — klerykalizm! Przed czterdziestoma laty byliście zasadzką i zamachem stanu! Przed dwudziestoma laty nazywaliście się plebiscytem inwazji, upadkiem i zaborem! Precz z maską! Niech żyje rzeczpospolita!”

Paryż 28-go sierpnia. — Garnier, który strzelił dzisiaj do urzędnika biura paszportowego w ambasadzie niemieckiej, Tournouera, utrzymuje, że popełnił ten krok rozpaczy, ponieważ utracił wszystkie środki do życia, a wczoraj wypowiedziano mu mieszkanię. Cebiał przeto zabić jakiego Niemca, a potem siebie. Tournouer, który czasowo pracuje w biurze ambasady, jest francuzem i był dawniej urzędnikiem w prefekturze policji. Garnier liczy lat 66.

Mediolan 29-go sierpnia. — Hr. Nigra powraca dzisiaj wieczorem do Wiednia.

Rzym 29-go sierpnia. — Nadeszła tutaj nota Gobleta w sprawie Massawy. Brzmi ona bardzo pojednawczo.

Londyn 29-go sierpnia. — *Standard* donosi, że Crispiego przed wyjazdem do Friedrichsruhe powiadzało do posła niemieckiego przy Kwirynalu, hr. Solmsa, iż będzie starał się o to, aby przynajmniej arcyksiążę Rudolf przybył do Rzymu, celem rewizytowania króla Humberta (którego wizyta w Wiedniu, jeszcze w r. 1881-ym złożona, pozostała dotąd z wiadomych względów na Papieża bez odpowiedzi).

Londyn 29-go sierpnia. — Biuro Reutera podaje następujące bliższe szczegóły o walce sudańczyków z egipcjanami: W dniu 27-ym b. m., o godzinie jedenastej wieczorem, pięćset derwiszów zaatakowało fort Khornhussa, w którym znajdowała się załoga, złożona z 200 tu egipcjan. Z Wadyhafa wysłano natychmiast pod komendą kapitana Machell posiłki. W gwałtownym starciu ubito 160 ciu derwiszów, którzy częściowo już wdarli się byli do fortu. Egipcjanie stracili 16 tu zabitych, 27-miu rannych, w tej liczbie dwóch oficerów.

Konstantynopol 28-go sierpnia. — Posłowie Anglii i Francji, White i hr. Montebello, wystosowali do W. Porty wspólną notę, przynaglaającą do ostatecznego podpisania konwencji sueskiej, do której przystąpiły już wszystkie mocarstwa.

Belgrad 29-go sierpnia. — Królowa Natalja opuszcza jutro Paryż i udaje się do Bukaresztu. Piroczanacz ma jutro referować w sprawie odpowiedzi królowej, poczem w piątek konsystorz odbędzie posiedzenie.

Bukareszt 29-go sierpnia. — Według zeznań schwytanego tutaj uczestnika bandy rozbójników, która pod Bellową porwała Bindera i Laendlera, banda ta rozdzieliła się na dwie grupy, z których jedna schroniła się do Macedonii, druga do Serbji, z kąd pierwotnie wyszła.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Petersburg 31-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.) — Dzisiejszy numer „Zbiornik ustaw państwa” publikuje Najwyżej zatwierdzoną ustawę Towarzystwa kredytowego ziemskiego w Królestwie Polskiem. (Aj. półn.)

Petersburg 31-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — *Grażd.* otrzymał pierwsze ostrzeżenie z powodu, iż przy umiarkowanym w ogóle usposobieniu swoim, dziennik jednak pozwala sobie wydawać opinie arcy nieprzychylnie o czynnościach i rozporządzeniach rządu i o wyższych instytucjach państwowych, szerząc w ten sposób brak względem nich uszanowania.

Niżny Nowgorod 31-go sierpnia. (Tel. Aj. półn.) — Dowóz skór wyprawnych mniejszy jest, niż w r. z. Z zakładów wiackich sprzedawano konskie wyprawne po 16 do 18 rs. za pud, skóry z jałowi zny sprzedawano na początku jarmarku po 19½ rs., obecnie zaś cena doszła do 21 rs. Półskórki od 17 do 18 pudów w tysiącu płacą po 22 do 25 rs.

pud. Czerwone okrawki 6 rs. 80 kop. do 7 rs. za 10. Skóra juchtowa i podeszwowa 16 do 17 rs. Surowe kazańskie sprzedano wszystkie po 13 rs. skórę z jałowizny. Ceny kazańskich skór konskich surowych: średni gatunek 4½ rs., wyższy 5 rs. Cena szerści w dobrym gatunku: biała 8½, siwa 5½, czarna 5, czerwona 4½ rs.

Wiedeń 31-go sierpnia. (Tel. pr. Kurj. W.) — Korespondent watykański do *Correspondance de l'Est* donosi z Rzymu: Crispi upraszał hr. Solmsa i ks. Bismarka, aby Niemcy skłoniły arcyksięcia Rudolfa do towarzyszenia cesarzowi Wilhelmowi w podróży do Rzymu. Zamiarem Crispiego było otoczyć odpowiednią powagą *status quo* we Włoszech. Ks. Bismark odmówił pośrednictwa w tej mierze. Także i zmianom w programie podróży cesarskiej, których domagał się Crispi, odmówiono. W chwili, gdy cesarz wstąpi na dawne terytorjum papieskie, uwiadomi Papieża o zamiarze odwiedzenia go. Cesarz uda się do Watykanu z poselstwa niemieckiego i w karetach niemieckich. Wszystkie przepisy etykiety watykańskiej będą uwzględnione. Zdaniem Kurji rzymskiej, podróż Crispiego do Niemiec zupełnie chybiła celu. Crispi nie zdołał nakłonić ks. Bismarka, aby poparł zamiary jego, wymierzone przeciw Watykanowi. (Aj. półn.)

Berlin 31-go sierpnia. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Wczoraj odbył się tu wybór uzupełniający do parlamentu niemieckiego z jednego okręgu berlińskiego. Wybrany został socjalista Liebknecht.

Paryż 31-go sierpnia. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Konsul francuski w Massawie, Mercinier, został przez rząd swój odwołany. (Aj. półn.)

Konstantynopol 31-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.) — Arnauci z okręgu salonicznego zrabowali całą wieś i spalili 30 domów.

Piret 31-go sierpnia. (Tel. Agencji półn.) — W Sofji aresztowano 50 osób, skazanych o sprzyjanie opryszkom. Uwięzionych ładowano i męczono w sposób surowy.

Sofja 31-go sierpnia. (Tel. pr. K. W.) — Aresztowania licznych współpracowników rozbójnictwa odbywają się tu i w okolicy codziennie.

Berlin 31-go sierpnia, g. 2 m. 30. (T. pr. K. W.) — Bilety banku russkiego 204.20 (wczoraj 204.30) — Bilety banku russkiego na dostawę 203.75 (wczoraj 203.-)

GIEŁDA.

Warszawa, 31-go sierpnia.

Z Berlina nadesłano dziś szacowania 203 w płaceniu, 203.50 w płaceniu, 203.75 i 204, odpowiadające 49.25, 49.15, 49.10 i 49.02½, bez kosztów, oraz depeszę, określającą tendencję giełdy tamtejszej, jako pomyślną i ustaloną. Nasze zebranie, słabo usposobione, z powodu lepszych szacowań i bardzo znacznego materiału regulacyjnego, płaciło przy niewielkim popycie 49 za krótki Berlin w początku giełdy. Cena ta obniżyła się jeszcze i wynosiła przy zamknięciu obrad 48.77½ (równie 205 bez kosztów). Przeważnie regulowano zobowiązania końcomiesięczne. Dostaw oddano dziś dosyć dużo; sprzedano dostawę trzymiesięczną z odbiorem codziennym według woli kupującego po 49.90 i 49.85; za dostawę z odbiorem stałym w d. 31-ym października r. b. chciano płacić 49.60; za dostawę do końca września r. b. z odbiorem do woli nabywcy płacono 49.30, a za dostawę z odbiorem stałym w d. 30-ym września r. b. 49.20, 49.17½, 49.15, 49.12½, 49.10 i 49.07½. Różnice tworzyły dziś 22½ kop., a przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego 62½ kop. na korzyść rubli.

W obcych walutach ruch średni.

Jednomiesięczny Berlin zbywano po 48.80.

Berlinem krótkim obracano po 49, 48.95, 48.90, 48.85, 48.80, 48.77½, żądając 49.10.

Długi Londyn nabywano po 9.94 i 9.92.

Londyn krótki w żądaniu nominalnem po 10.

Paryż krótki ofiarowano po 39.70, brano po 39.57½. Wiedeń krótki chciano umieścić po 81.65, nie znajdując odbiorców.

W papierach obrotu średnie, przy cokolwiek lepszej dążności.

Listy likwidacyjne w żądaniu po 88 i 87.50, według wielkości odcinków.

Godzina 12. Usposobienie słabe, zniżkowe.

W. O.

— Dr **W. Kosmowski** powrócił do Warszawy (Włodzimierska 15). 2494

— Magister weterynarii **Ig. Gajewski**, powrócił z zagranicy. Chmielna 30. 2516

— Dentysta **M. Goldstein**, powrócił do Radomia. 2527

— **Kantor stręczenia służących i oficjalistów S. Karczewskiej**, Nowy-Swiat nr 59, z nadeżdżającym kwartałem poleca swoje usługi. 2517

— **P. M. Bronz** właścicielka magazynu mód, wyjechała za granicę. 2526

— **Józef Truszkowski**, urodzony w mieście gubernjalnem **Siedlce**, zamieszkały obecnie na wyspie **Java** (Indje Holenderskie), życzy mieć wiadomość o pobycie i zamieszkaniu swojej rodziny.

Adresy i informacje uprasza się o nadsyłanie pod literą **J. T. 50** do kantoru **Kurjera Warszawskiego** Plac Teatralny 9. 2518

— **Szkoła Rysunków i Malarstwa dla Dam Ludwika Wiesiołowskiego** artysty-malarza, zostanie otwartą d. 15 września. Zapisy przyjmują się codziennie od 10—12 w południe w gmachu resursy Obywatelskiej, Krakowskie-Przedmieście nr 64, w własnej pracowni. 2504

467 **Obicia papierowe najświetniejszych desenów w różnych gatunkach po cenach przystępnych, poleca Skład fabryczny pod firmą J. FRASZKE** 15 Krakowskie-Przedmieście 15.

— **Bronisława Malinowska, artystka-malarka** powróciła. Zostać można w domu w poniedziałki i środy od godz. 10—12. Krakowskie-Przedmieście nr 17, m. 8. 2531

— **Jan Kleczyński** profesor konserwatorium, przeprowadził się na ulicę Włodzimierską nr 21. Przyjmuje od 3—5. 890

KSIAŻKI SZKOLNE. KSIĘGARNIA CEZAREGO WILANOWSKIEGO, w Warszawie, Bracka № 11.

Kupuje książki szkolne używane i płaci za nie od 33 do 50% ceny katalogowej; sprzedaje zaś takowe od 30 do 40% niżej ceny nominalnej. 1207

Księgarnia E. Wende i S-ka 1337
otrzymała następujące wydania klasyków łacińskich z ruskimi komentarzami i specjalnymi słownikami, przez profesora uniwersytetu kazańskiego **D. Nagujewskiego**
1) *Horatii Satirae*, 2) *Virgillii Aeneis*, 3) *De conjuratione Catilinae* i 4) *De bello Jugurtino Sallustii*.

Wszystkie te książki są zalecane przez Ucz. Kom. Min. Ośw. i Ucz. Kom. przy św. Synodzie do użytku w szkołach rządowych.

Adamaszki, Atlasy, Antimacassar,
Brokatele, Bouretty, Bourdesois
Chustki, Chodniki kokosowe,
Dywaniki i dywany łokciowe,
Echarpes sznelowe,
Firanki, Fichus foulards, Faille
française,
Granité, Gobeliny, Granitelle,
Halki (materiały łokciowe),
Jutty od 45 kop. za łokieć,
Krepy, Koteliny, Kretony,
Kapy, Kaszmiry,
Linoleum, Lampasy, Lambrekiny,
Zańczuchy do portjer, 1384R
Manilla na chodniki,
Nonpareil czarny na suknie,
Okrycia do nóg (Couvre pieds),
Plaidy, Patarafki, Portjery,
Plusze,
Rolety drelowe (na zamówienia),
Serwety, Sztory, Szale,
Tunis różne kolory,
Utreczty gniesione i gładkie,
Vitrage, Velvety z widokami,
Wycieraczki do nóg od kop. 50,
Zefiry, Żagnoty podszewkowe
w wielkim wyborze poleca

MAGAZYN
E. Bukowskiego i S-ki,
dawniej
Juljan Penkala,
Senatorska Nr 8.

NOWO OTWORZONY
Zakład Artystyczno-Fotograficzny
pod firmą

REMBRANDT,

przy ulicy 1197
Marszałkowskiej 151,
poleca się Szan. Publiczności.

BIELIZNA NAJTANIEJ!

Nie mając sklepu od ulicy, lecz mieszcząc takowy razem z pracownią, jestem w możności robienia możliwych ustępstw w sprzedaży moich wyrobów. Koszule męskie odznaczają się najlepszym krojem. — Wszelka inna bielizna wychodząca z mojej pracowni, czyni zadość najwybredniejszym wymaganiom. — Na składzie posiadam duży wybór gotowej Bielizny damskiej, męskiej i dziecięcej; dla uczniów i pensjonarek. Całe wyprawy, Partuski czarne, Kołdry atlasowe i tybetowe. — Wyprawy całe, bielizna stołowa, Pończochy, Skarpetki i dziecięce Pończoszki. Wszystko w dużym wyborze. — Przyjmuję do roboty z powierzonych mi materiałów. — Firma poręcza za dobroć i akuratność w wykonaniu roboty, chce sobie zjednać stałą klientelę i jej rekomendację. — Panom Handlującym odstępuję rabat. — Cenniki wysyłam franco odwrotną pocztą. **Senatorska № 26, wprost kościoła S-go Antoniego; Sklep w podwórzu** 1225

wprost bramy. — **SPECJALNA FABRYKA BIELIZNY**
TEOFILI FUKS.

Zatwierdzona pr. Ministerjum Finans. za № 6662.

Z powodu naśladowań przez wiele fabryk naszych etykiet, byliśmy zmuszeni uzyskać od Władzy potwierdzenie marki fabrycznej w kształcie klucza jak wyżej, o czem mamy honor niniejszem zawiadomić Szan. Publiczność.

Upraszamy przytem Szan. Konsumentów, aby raczyli przy kupnie naszych Cygar lub tabaki, zwracać baczną swą uwagę, aby etykieta opatrzoną była wyżej oznaczoną marką, gdyż za dobroć takich tylko poręczamy. — Naśladowujących ostrzegamy przed skutkami prawa.

Sprzedaż w Składach własnych:

w Warszawie, Grzybów Nr 2 i Nalewki Nr 23;

w Łodzi, Hotel Hamburski;

w Płocku, u p. L. Mamlok, ulica Grodzka.

Tabaczna Fabryka T. Brunn i S-ka,
1378R
w Warszawie, Hoża 55.

Skład Materiałów Aptecznych Ludwika Spiessa i Syna,

ulica Senatorska Nr 464/5, obok kościoła pp. Kanoniczek,
ulica Marszałkowska Nr 140, między Świętokrzyską i Placem Zielonym,
mają zaszczyt polecić:

Wodę Kolońską znaną ze swej dobroci od lat 40.

Perfumy francuskie na wagę.

Kredę z miętą do czyszczenia zębów.

Elixir do płukania ust.

Ultramarinę do bielizny.

Benzyne do prania rękawiczek i wywabiania plam.

" ruską do kucharek benzynowych i do palenia w świecach.

Glans amerykański do bucików.

Massy woskowe) w rozmaitych kolorach do zaprawy

" terpentynowe) podłóg i posadzek.

Wszelkie materiały apteczne i przetwory

chemiczne do użytku lekarskiego i technicznego.

Wina lecznicze i lekarstwa specjalne. 1090R

ANIELA HOENE

Przełożona Zakładu Naukowego żeńskiego,
przy ulicy Mazowieckiej Nr 4,

podaje do wiadomości Szan. Rodziców i Opiekunów, że z początkiem roku szkolnego, **otwiera klasę VI.** — Zapis uczennic tak pensjonarek jak i przychodnich, zaczyna się w d. 16 Sierpnia. — Osoby interesowane zechcą zgłaszać się w godz. od 11-ej do 6-ej. 1250R

Za pozwoleniem Władzy Szkolnej, otwieram 4-go Września

Zakład Naukowy Żeński
4-klasowy

z klasą przygotowawczą.
Cały szereg lat pracy pedagogicznej w zakładach naukowych, a następnie w pierwszorzędnych domach prywatnych, świadczy za mną. Wywiązałam się z uznaniem z wychowania dziewcząt z najarystokratyczniejszych Rodzin, mam przeto nadzieję, że i w pracy na tem nowem polu znajdę poparcie Szanownych Rodziców i Opiekunów. Egzaminy codziennie. 1222 Przełożona Zakładu

Leokadja Smółska.

Nowy-Swiat № 15.

Potrzebny jest

Werkmajster

umiejący dobrze garbować: skóry, jachty, saki i znający się na rzychtowaniu takich. Posiadający dobre świadectwa, może się zgłosić do **Wilhelma Karscha**, właściciela garbarni w Radomiu. 1381R

SZKOŁA MĘZKA S. Halperna

Przejazd № 13, Nowolipia № 1,
zawiadamia Sz. Rodziców, że zapis uczniów odbywa się codziennie od 9-ej rano do 3-ej po południu. 1192

W ZAKŁADZIE OGRODNICZYM

F. Bardeta R1370

Senatorska 472,

codziennie dostać można świeże **Warzywa**

po bardzo przystępnych cenach.

JULJAN BERG
Mazowiecka Nr 16.

OGŁOSZENIE.

Kantor z Kowna, **KOPEL NACH**, ma zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, że otwiera na nadeżdżające Święta **ROSZ-HASZONO** i **JOM-KIPUR**, Dom Modlitwy przy ulicy Pańskiej № 35, gdzie pod jego dyktando śpiewać będzie chór składający się z 12-tu osób. Wejść można będzie tylko za bilotami, które można nabyć w Sali („Obywatelskiej”) przy ulicy Pańskiej № 35, od godziny 9-ej rano do 3-ej po południu i od 6-ej do 10-ej wieczór. Uprasza się Szanowną Publiczność o wczesne nabywanie bilotów. Z uszanowaniem

KOPEL NACH.

1223

W zakładzie mechaniczno-słusarskim znajdują miejsce uczniowie i praktykanci w Warszawie, ulica Elektoralna № 31, róg Mirowskiej. A. Drzewiecki, majster słusarski. 16387

Zdolna upinaczka i staniczarki potrzebne są do pracowni Rexer. Ulica Graniczna № 17. 16599

Żadana jest bona francuzka z paryżkim akcentem, do chłopczyka 7-letniego. Świętokrzyska № 13, m. 3, zgłaszać się do 12-jej w południe. 16442

Kupno i sprzedaż.

Chleb wiejski, masło, śmietana, sery. Kruca № 24, m. 2. 16624

Chodniki najróżnorodniejsze od 12 kop. Łokied, serwety od 170 kop., dywaniki wojłkowe od 80 kop., w fabrycznym składzie dywanów Kiltynowicza. Mazowiecka 16, wprost Erywańskiej. 1739

Wywazy angielskie strzyżone, nie strzyżone, lokciowe, na wyłożenie pokoi, również chodniki najpiękniejsze do sprzedania niżej ceny kosztu, gdyż prawie w połowie normalnej ceny, w magazynie norymberskim A. Ocetkiewicza, Nowosennatorska № 6. 16452

Do sprzedania: fotel dębowy rzeźbiony, starożytny, lisy niebieskie, salopa futrzana i kilka ciemnych sukien damskich mało używanych. Żurawia 33, mieszkania 2, do 12 w południe. 16448

Wywazy wszelkie „najlepiej kupować” w głównym składzie Giełżyńskiego Piotra. Marszałkowska 137. 1825

Do sprzedania. Nowogrodzka 33, mieszkania 8: meble, lampy, zegary, szkło itp. razem lub częściowo. 16233

Do sprzedania powozy używane, karetę potrójną, faeton, amerykański, szarabany, preloka petersburska, chomont angielskie z brązem złotym. Świętokrzyska № 35, od Marszałkowskiej drugi dom. 15957

Dog ulmski 6-tygodniowy, oraz suka także 3-letnia, bardzo ładnych kształtów, znana z swej piękności, nagradzana na wystawach, z powodu wyjazdu zaraz do sprzedania za przystępną cenę. Wilcza № 21, stróż wskazuje. 16575

Do sprzedania garnitur mebli adamaszkowych i cztery oleandry bardzo duże, ładne. Wiadomość pod № 21, mieszkania 3, ulica Kruca. 16574

Do sprzedania garnitur mebli i stół do kart orzechowe, używane, za niską cenę. Żłota 38, stróż wskazuje. 16591

Dubeltówka Lankastra za 40 rubli, może być z przyborami. Hoża 13, m. 21. 16593

Encyklopedia powszechna duża i mała, encyklopedia rolnicza i inne książki poważnej treści, oraz dwie akwarele rodzajowe rysunku Delacroix, do sprzedania. Wiadomość Żłota 4, mieszkania 4, do godziny 11 rano i od 3—6 po południu. 16129

Fortepian, pianino, kupuje, sprzedaje ratami, wydzierżawiam, zamieniam najprzystępniej. Aleje Jerozolimskie 25. 15705

Fortepian fabryki Bucholta do sprzedania za cenę rs. 50, z powodu wyjazdu na prowincję. Mokotowska 51, m. 20. 1880

Garnitur mebli używanych bardzo tanio do sprzedania. Wiadomość ulica Włodzimierska 21, m. 4. Obejrzeć można codziennie z rana do 9, po południu od 3 do 5. 1867

Garnitur mebli, łóżka bogate, szafy, tualeta, stół, krzesła, biurko, otomana, zegar. Świętokrzyska 39, m. 2. 16189

Garnitur mebli, szafy, łóżka, otomana, kredens, stół, szeslong. Szpitalna 5. 16540

Kasa ogniotrwała, dobrej roboty, do sprzedania tanio. Wspólna 23, mieszkania 3, od 9 do 12 rano. 1888

Kasy ogniotrwałe, najtańsze i najlepsze u R. Bohtego. Nowy-Swiat 34. 425

Kasy ogniotrwałe, o 25 procent tańsze od innych cenników. Marszałkowska 125. Sikorski. 15723

Kajety wyborowe, każdy z doskonałą bibulą różnokolorową, kajety numerowane, używane w szkole W-go Górskiego, doskonałe pióra stalowe i inne przybory szkolne w dobrym gatunku, poleca J. N. Bronikowski, plac Teatralny, obok ratusza. 16186

Lawki i całe urządzenie po zwiniętej szkole, do sprzedania. Proszę zgłaszać się pomiędzy 3—5 godziną. Wspólna 23, mieszkania 16. 16584

Meble za bezcen! Garnitur czarny, orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biurko, szeslong, franki. Żłota 3, róg Zgody, czwarta brama od Marszałkowskiej, na dole, od frontu, mieszkania 1. 15581

Meble po zwiniętych magazynie, rozmaite garnitury, otomany, szeslongi, szafy, kredensy i inne za bezcen. Świętokrzyska № 13, w podwórzu, w oficynie, stróż wskazuje. 16259

Meble za bezcen! Garnitur czarny orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biurko, szeslongi, franki. Róg Chmielnej № 37 i od ulicy Marszałkowskiej № 108, m. 30. 16019

Meble za bezcen! Garnitur czarny orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biurko, otomana, szafka lustrzana. Marszałkowska 119, na dole, w drugiej bramie, m. 15. 16182

Opsiki czystej rasy do sprzedania. Ulica Żłota № 24, m. 53. 16469

Meble używane rozmaite, tanio poleca skład wyjątkowo używanych przedmiotów. Makow, Solna 10. 16285

Maszyna nożna i ręczna Singera, porcelanowa, lustro, umywalka, etażerka, stągiew, do sprzedania. Prosta № 6, mieszkania № 10, od 10 do 2. 16581

Maszyny Singera, dobrze szyjące, pozostawiam do sprzedania za rs. 20 i 25 w zakładzie reperacji maszyn do szycia. Marszałkowska 129, m. 13. 16579

Maszyna ręczna, ładnie szyjąca do sprzedania. Świętojerska № 20, m. 33. 16628

Kode buldogi czystej rasy angielskiej, są do sprzedania. Wiadomość ulica Żłota № 24, m. 23. 16577

Mundurek do sprzedania dla ucznia szkoły realnej. Mostowa 16, m. 4. 16568

Maszyna oryginalna Singera zupełnie nowa jest do sprzedania tanio. Aleksandra № 18, stróż wskazuje. 16545

Meble gustowne z całkowitego urządzenia salonu, jadalni i sypialni, lustra, oraz fortepian, mogą być razem lub częściowo sprzedane. Cena umiarkowana. Marszałkowska 148, mieszkania 9, parter, wejście również od Zielonego Placu № 13. 1889

Meble, garnitury, otomany, szeslongi, szafy, sofy, tualety, biurka i inne po niepraktykowanej niskich cenach. Krakow-Przedmieście 10, m. 6, wprost kościoła św. Krzyża. 16625

Pianino do sprzedania lub do wynajęcia. Wspólna 40, m. 10. 16604

Pudel czarny dobrej rasy za rs. 20. Twarda № 36, m. 11. 16623

Pudle białe dobrej rasy, suka i dwa młode odchowane, do sprzedania z powodu wyjazdu właściciela. Leszno № 31, stróż domu wskazuje. 16565

Poszukuje tokarni żelaznej pedałowej, używanej. Wiadomość Tłomackie № 3, tokarz. 16546

Para koni, klacz i wałach w 5-ym roku, do sprzedania, zdadne do dorożki, niedrogi. Wiadomość ulica Leszno № 82, w składzie węgla. 16151

Siedmiomiesięczny wyżeł (ceter) jest do sprzedania. Ulica Długa № 9. Wiadomość u stróża. 16647

Suknia czarna z dżetem i szal sznelowy sprawię nowe, bardzo tanio do sprzedania. Jerozolimka № 84, m. 16. 16547

Urządzenie sklepowe do sprzedania. Wiadomość ulica Elektoralna № 5, w dystrybucji. 16606

Waga szalowa mosiężna, zdadna do każdego handlu, do sprzedania. Zgoda 3, mieszkania 1. 16573

Interesa handl. i majątk.

Bardzo ważne i korzystne dla pp. przemysłowców! Ponieważ władze miejskie, w celach sanitarnych zabraniają prowadzenia niektórych fabryk i przedsiębiorstw w obrębie Warszawy, gdzie pp. przemysłowcy nie mogą mieć tej wygody aby samodzielnie użytkować z podwórza i placu a tem samem wygodnie prowadzić swoje zakłady, zwłaszcza przy sąsiedztwie lokatorów jednego domu—przy tem biorąc głównie na uwagę co najmniej podwójnie droższe komorne w Warszawie, tudzież podatki i surowsze rygory policyjne—zawiadam pp. przemysłowców, że jest do kupienia lub wydzierżawienia dom murewany, piętrowy, b. suchy, wraz z placem i zabudowaniami, jako to: stajnią, wozownią, studnią itp. na dogodnych warunkach, za rogatką Mokotowską, przy szosie spacerowej do Willanowa (komunikacja tramwajowa). Dom ten, jakkolwiek jest ciągle zamieszkały i zawiera w sobie ogółem 19 pokoi, w których liczbie znajdują się trzy sklepy zajęte stale na handel, korzystniej jednak użyty być może na urządzenie fabryki obió, tkalni, mydlarni, białoskórni, farbiarni, słusarni, stolarni, piekarni itp. Wiadomość w hotelu Brühlowskim, u p. R. Krasuskiego. 16555

Dom dochodny do sprzedania. Wiadomość Praga, ulica Brukowa № 2, u rzadcy, od 5 do 8-jej. 16595

Do sprzedania sklep mączny lub urządzenie z towarami. Wiadomość kiosk Plac Teatralny. 16397

Do sprzedania w Pruszkowie nowy dom, trzy pokoje i sklep przy fabrykach. Wiadomość w Pruszkowie u właściciela domu K. Bartolda. 16555

Folwark 3 włók, z inwentarzem i zasiewami, do sprzedania zaraz. 2,000 rs. potrzebne na pierwszy numer po Towarzystwie na folwark. Wiadomość Łaska 65, mieszkania 24. 16437

Kto by chciał pożytyć zaraz 150 rs., na pewność da się książka emerytalna, poręczona i procent. Oferty kantor Kurjera W. „Książka”. 16558

Magle do sprzedania. Wiadomość ulica Dzielna № 17. 16441

Magle do sprzedania. — Ulica Wspólna № 24. 16612

Plac obszerny do wydzierżawienia przy ul. Siennej od 1-go października. Wiadomość w biurze właściciela domu, Miodowa 15. 1884

Przy ulicy Leszczyńskiej jest do sprzedania sklep wiktuałów i wóz platforma, z bokami na resorach. Wiadomość w tymże sklepie. 16386

Posesja z ogrodem, zawierająca 15,000 łokci kwadratowych przy ulicy Młynarskiej, jest do sprzedania. Wiadomość przy ulicy Długiej, gdzie teatr Buff. m. № 23. 16421

Publi 2,000 poszukuje się za dobrą gwarancją, pod literami J. L. w kiosku przy ulicy Brackiej. 16426

Sklep mydlarski do sprzedania. Chłodna № 50. 16460

Szukam inteligentnego współnika lub współniczki do składu węgla. Oferty główny pocztamt pod godłem „Color”. 16567

Sklep spożywczo-dystrybucyjny do sprzedania. Karmelicka № 1. 16620

Skład węgla przy ulicy Leszczyńskiej № 7, do odstąpienia. 16618

Sklep spożywczy do sprzedania. Nowolipki № 38. 16621

Sklep spożywczy jest do sprzedania w bardzo dobrym punkcie. Róg Chłodnej i Żelaznej № 26. 16401

Sklep wiktuałów do sprzedania. Pawia № 102. 16427

Sklep z różnymi towarami, egzystujący lat 20, do sprzedania za rs. 900. Wiadomość kiosk Nowy-Swiat. 1828

Uwaga! Interes handlowy, egzystujący od roku 1880, będący w pełnym rozwoju, może być zamieniony z dopłatą na majątek ziemski lub dom w Warszawie. Bliższa wiadomość Marszałkowska № 131, w magazynie galanterji. 1890

Ważna wiadomość. Restauracja jest do odstąpienia dobrze wyrobiona z sprzedażą piwa około 2,000 antałów rocznie. Komorne rs. 400 rocznie. Wiadomość ulica Karmelicka № 1, w restauracji Mikado. 16213

W Skierniewicach do sprzedania wprost parku dom frontowy, murewany, parterowy, 45 łokci długości, zabudowania gospodarskie, gruntu 8,000 łokci kwadr., ogród, hypoteka w Warszawie. Wiadomość Warszawa, Miedziana № 8, mieszkania 1. 16199

Z powodu zmiany interesu magle do sprzedania. Plac Krasińskich № 6, dom narożny. 16544

Zakład fotograficzny w bardzo ruchliwym punkcie Warszawy, kompletnie urządzone, jest do sprzedania. Bliższa wiadomość ulica Ciepła 14, m. 8. 16622

Z powodu Ukazu, browar do sprzedania. Wiadomość biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera. Senatorska 26. 1881

Lokale.

Daniłowiczowska 7, każdego czasu do wynajęcia 4 i 7 pokoi, lub razem 11, kuchnie—może być na mieszkanie, biuro, kantor, składy. 16424

Do odnajęcia na wrzesień pokój, przedpokój, kuchnia, z wodociągiem, z meblami lub bez. Ogrodowa 4. 16548

Doży salon i sypialnia, elegancko umeblowane, oraz pojedyncze pokoje, zaraz do wynajęcia. Krakowskie-Przedmieście № 5, mieszkania 26, pałac hr. Krasińskich. 16587

Instytutowa 6, do wynajęcia zaraz, trzy lub sześć pokoi, od św. Michała 5 lub 6 pokoi, albo obydwa lokale połączone, stajnia i wozownia. 1885

Każdej chwili do wynajęcia, za cenę bardzo przystępną, 5 pokoi, pasaż, kuchnia, spiżarka i wygodna, na pierwszym piętrze od frontu, oraz różne inne lokale od kwartału. Wiadomość u stróża, Leszno № 23. 16155

Lokale różne od 6-u do 2-eh pokoi, z wodociągami, zlewami i innymi wygodami. Bednarska 24, trzeci dom od Krakowskiego-Przedmieścia. 15683

Leszno 80, do wynajęcia zaraz, na parterze, od frontu 3 lub 5 pokoi, dwa pojedyncze pokoje, dwie sutereny, oraz od 8 października r. b. na i piętrze, od frontu, 8 pokoi, z dwoma wejściami, lokal ten może być podzielony. Wiadomość u rzadcy. 15972

Miodowa 15, do wynajęcia 5, 4 lub 3 pokoje, przy wozowni. 1886

Pokój przy rodzinie. Wejście oddzielne. Ulica Leszno 28, róg Karmelickiej, stróż wskazuje. 16428

Pokój, przedpokój, umeblowane, z usługą samowarem. Niecała 12, m. 4. 16601

Pokój z meblami, usługą, samowarem, na żądanie obiady. Nowy-Swiat 55, mieszkania 4. 16398

Poszukuje się mieszkania na parterze, z 5-u pokoi, kuchni, spiżarki i t. p., w dzielnicy pomiędzy Marszałkowską i Nowym-Swiatem. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. J. K. „Mieszkanie”. 16419

Sklepy, 6, 3 i 2 pokoje, w każdym czasie do wynajęcia. Chmielna № 47, czwarty dom od Marszałkowskiej, ku komorze. 16413

Stancja dla dwóch panienek z pensji prywatnych. Żłota 57, m. 6. 16440

Sklep z oknem wystawowym, pokojem i kuchnią do wynajęcia od października. Marszałkowska 114. 1640

Sklep z pokojem, do wynajęcia. Ulica Miodowa 15. 1887

Szukam miejsca na skład węgla. Oferty: Spod godłem „Skład” do kantoru Kurjera Warszawskiego. 16566

Żłota 4, jest do wynajęcia od 1 października r. b. mieszkanie na 3-m piętrze, składające się z 6 pokoi, przedpokoju, balkonu, kredensu, pokoju dla służby, kuchni, spiżarni, góry osobnej i wspólnej, 2 piwnice, wodociąg i zlew, za rs. 700 rocznie. Wiadomość na miejscu. 16344

2 pokoje, kuchnia miesięcznie 12, 14 rubli, zaraz. Mostowa 16. 16408

4 i 2 pokoje z kuchnią do wynajęcia, od 1 października. Nowy-Swiat № 12. 16154

6 i 5 pokoi dużych, ze wszystkimi wygodami, do wynajęcia każdego czasu. Wspólna № 42, przy Marszałkowskiej. 16410

Doniesienia rozmaite.

Akuszerka W. D., Żurawia 9, przyjmując osoby spodziewające się słabości na czas dłuższy, pokoje oddzielne, umieszczenie dziecka, dyskretna zapewnienia się. 15342

„Konkurencja.” Kantor przewozowy, plac Zielony, załatwia ekspedycje i przewozy towarów i węgla na wszystkich kolejach. Przeprowadzki i opakowanie mebli. Skrzynie gotowe i na obałunek. 1712

Maszyny do szycia, przyjmuje do reperacji. Marszałkowska 129. Filja Nowy-Swiat 61, przy sklepie optycznym. Frankowski. 16580

Hamka wiejska, bez długu, ze świeżym i obfitym pokarmem. Ulica Chłodna № 21, stróż wskazuje. 16613

Obiady prywatne po 50 kop., w miejscu i do domu. Żurawia 3, m. 23. 16610

Po co ten krzyk! Hotel Polski, restauracja utrzymuje piwo z browaru P. Kijok, znane nietylko w okolicy Warszawy, ale w całej Warszawie, Cesarstwie i zagranicą—przeto śmiało mogą go rekomendować do wypicia na miejscu. 16433

Pies rasy dogów, uszy obcięte, plamy jasno-brąz z czarnymi, przybłąkał się d. 6 b. m., można odebrać za zwrot kosztów. Ulica Czerniakowska 83, stróż wskazuje. 16549

Suczka średniego wzrostu, żółta, łeb i pierś w białe cętki, wabi się „Pinczer!” zaginęła, w poniedziałek 27 sierpnia na Nowolipkach—za odprowadzenie na Nowolipki № 40, m. 7, przrzeczka się stosowną nagrodą. 16476

Stolarz podejmuje się układania posadzek świętego wyrobu. Świętokrzyska 26. 16560

Spadkobiercy s. p. Ignacego Sawrona, zechcą we własnym interesie zgłosić się do adwokata Siemiradzkiego. Smolna 23. 16582

W niedzielę wieczorem 26 sierpnia zaginęła na Krakowskim-Przedmieściu mały piesek, maści rudej, ogon i uszy obcięte, z niebieską obrozą i № 3805, wabi się „Zizi.” Łaskawy znalazca raczy odprowadzić na ulicę Trębacką № 4, mieszkania 11, za nagrodę rubli 3. 16383

Zginął piesek pokojowy, czarny, z białą łatą na pierś, szerść długa, kręcona, wabi się „Ami.” Kto odprowadzi lub da znać na Wspólną 24, m. 4, otrzyma nagrodę. 16576

„Znane ze swej dobroci piwo „Lezak” i „Kulmbachskie” Karola Machlejd, butelkowane w browarze, sprzedaje się w każdej ilości, w nowozałożonych sklepach: w hotelu Polskim i Angielskim, a także jak dotychczas w browarze przy ulicy Chłodnej № 45. Telefonu № 425. 14658